

4. planinski pohod: TOPOLOVEC

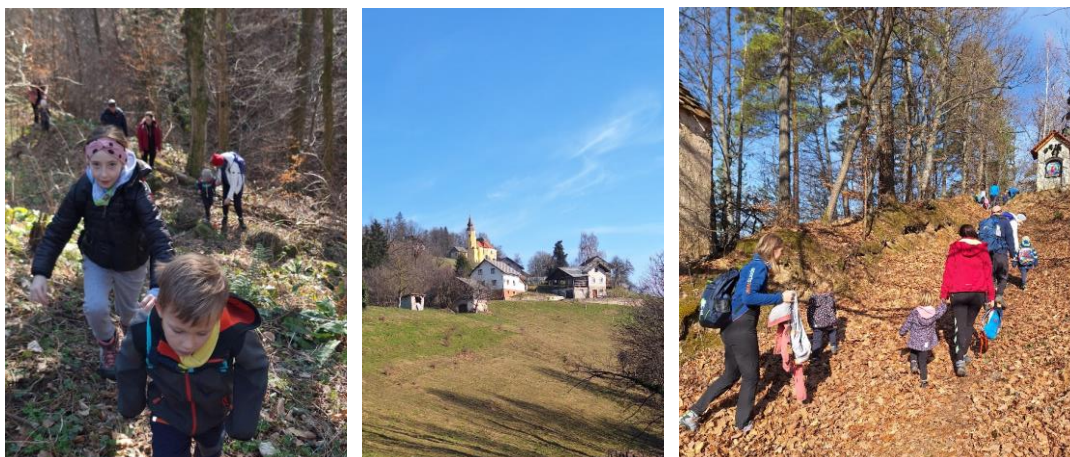
Ciciplaninci smo se februarja podali na Topolovec. Zbrali smo se za Grahovico, na izhodišču, kjer 2 poti vodita do vrha. Prva, Sončna pot, je zeloooo strma, zato smo se odločili za drugo, ki je primernejša naši starosti in zmogljivosti.

Navkreber smo krenili Čez Drago, po dolini čemaža. Pot je ujeta med dvema hriboma in se vije po mrzli in vlažni grapi. Tu in tam so se nam noge zapletale v robidovje, podrta drevesa pa so nam pohod naredila še bolj zabaven.

Vonj po čemažu nas je spremljal vse dokler nismo zapustili gozda in se po ozki strmi potki prebili na travnik. Tu nas je sonce že močno grela. Nadaljevali smo po robu pašnika posutega z žafrani. Nekoliko više pa smo našli še prve trobentice. Zagledali smo tudi vrh s cerkvijo. S travnate poti smo se priključili na asfaltno cesto, nato pa zopet zavili s ceste na romarsko pot med kapelicami, ki nas je mimo vodnih zajetij privedla na vrh Topolovca. Z vsemi postanki smo hodili 1 uro in 20 minut.

Kadar je vrh Topolovca obsijan s soncem je naravnost čudovit! Nudi tudi lep razgled na okoliške hribe in v dolino do Sevnice. Takoj pod sabo lahko vidimo Vrh nad Boštanjem. Nekoliko dlje so Laze z oddajnikom v daljavi še Gorjanci. Kar nekaj časa smo se zadržali na vrhu. Najprej smo pomalicali in se odpočili, nato pa so se otroci igrali skrivalnice, zvonili na cerkveni zvon in se gugalni, saj jim je domačin z drevesa obesil ogromno gugalnico.

Nazaj smo krenili po isti poti. Kjer se je le dalo smo jo pretekli. Vmes pobirali zajce, jim nadeli ime in tekli naprej. Na izhodišče smo prisopihali nasmejani do ušes!

Zapisala Anja Radovič